

POLITIEK • VERKIEZING 2020

De geheime geschiedenis van de schaduwcampagne die de verkiezingen van 2020 heeft gered

DOOR MOLLY BALL

4 FEBRUARI 2021 05:40 EST

Er gebeurde iets vreemds vlak na de verkiezingen van 3 november: niets.

De natie zette zich schrap voor chaos. Liberale groepen hadden gezworen om de straat op te gaan en honderden protesten in het hele land te plannen. Rechtse milities waren aan het vechten. In een opiniepeiling vóór de verkiezingsdag uitte 75% van de Amerikanen hun bezorgdheid over geweld.

<https://time.com/5936036/secret-2020-election-campaign/>

In plaats daarvan daalde er een griezelige stilte neer. Zoals president Trump weigerde toe te geven, was de reactie geen massale actie maar krekels. Toen mediaorganisaties op 7 november de race voor Joe Biden riepen, brak in plaats daarvan jubelstemming uit, toen mensen zich verdrongen door steden in de VS om het democratische proces te vieren dat resulteerde in de afzetting van Trump.

Reactions Throughout the U.S. After Biden Wins Presidential Race in Unprecedented Election
DelenVideo afspelen

Een tweede vreemd ding gebeurde temidden van Trumps pogingen om het resultaat om te keren: het Amerikaanse bedrijfsleven keerde zich tegen hem. Honderden grote bedrijfsleiders, van wie velen de kandidatuur van Trump en zijn beleid hadden gesteund, riepen hem op om toe te geven. Voor de president voelde er iets mis. "Het was allemaal heel, heel vreemd", zei Trump op 2 december. "Binnen enkele dagen na de verkiezingen waren we getuige van een georkestreerde poging om de winnaar te zalven, zelfs toen veel belangrijke staten nog werden geteld."

In zekere zin had Trump gelijk.

Achter de schermen speelde zich een samenzwering af, een die zowel de protesten beperkte als het verzet van CEO's coördineerde. Beide verrassingen waren het resultaat van een informele alliantie tussen linkse activisten en zakenlieden. Het pact werd geformaliseerd in een beknopte, weinig opvallende gezamenlijke verklaring van de Amerikaanse Kamer van Koophandel en AFL-CIO, gepubliceerd op de verkiezingsdag. Beide partijen zouden het gaan zien als een soort impliciet koopje - geïnspireerd door de massale, soms destructieve protesten tegen raciale rechtvaardigheid van de zomer - waarin de krachten van de arbeiders samenkwamen met de krachten van het kapitaal om de vrede te bewaren en zich te verzetten tegen Trumps aanval op de democratie. .

De handdruk tussen zaken en arbeid was slechts een onderdeel van een uitgebreide, partijoverschrijdende campagne om de verkiezingen te beschermen - een buitengewone schaduwinspanning die niet was gericht op het winnen van de stemming, maar om ervoor te zorgen dat deze vrij en eerlijk, geloofwaardig en onbedorven zou zijn. Meer dan een jaar lang probeerde een losjes georganiseerde coalitie van agenten de Amerikaanse instellingen te ondersteunen toen ze gelijktijdig werden aangevallen door een meedogenloze pandemie en een autocratisch ingestelde president. Hoewel veel van deze activiteit aan de linkerkant plaatsvond, stond het los van de Biden-campagne en overschreed het ideologische lijnen, met cruciale bijdragen van niet-partijgebonden en conservatieve actoren. Het scenario dat de schaduwactivisten wanhopig wilden stoppen, was geen overwinning van Trump. Het was een verkiezing die zo rampzalig was dat er helemaal geen resultaat te bespeuren was,

Hun werk raakte elk aspect van de verkiezing. Ze kregen staten om stelsystemen en wetten te veranderen en hielpen honderden miljoenen aan publieke en private financiering veilig te stellen. Ze hielden rechtszaken tegen kiezersonderdrukking, rekruteerden legers van opiniepeilers en lieten miljoenen mensen voor het eerst per post stemmen. Ze hebben sociale mediabedrijven met succes onder druk gezet om harder op te treden tegen desinformatie en gebruikten datagestuurde strategieën om virale uitstrijkjes te bestrijden. Ze voerden nationale bewustmakingscampagnes uit die de Amerikanen hielpen te begrijpen hoe het aantal stemmen zich in de loop van dagen of weken zou ontvouwen, waardoor werd voorkomen dat Trump's complottheorieën en valse claims van overwinning meer grip kregen. Na de verkiezingsdag hielden ze elk drukpunt in de gaten om ervoor te zorgen dat Trump het resultaat niet kon omkeren.

Want Trump en zijn bondgenoten voerden hun eigen campagne om de verkiezingen te bederven. De president heeft maandenlang volgehouden dat stembiljetten een democratisch complot waren en dat de verkiezingen 'vervalst' zouden zijn. Zijn handlangers op staatsniveau probeerden het gebruik ervan te blokkeren, terwijl zijn advocaten tientallen valse rechtszaken aandroegen om het stemmen moeilijker te maken - een versterking van de erfenis van de GOP van onderdrukkende
<https://time.com/5936036/secret-2020-election-campaign/>

tactieken. Voorafgaand aan de verkiezingen was Trump van plan om een legitiem aantal stemmen te blokkeren. En de maanden na 3 november probeerde hij de verkiezingen die hij had verloren te stelen - met rechtszaken en samenzweringstheorieën, druk op staats- en lokale functionarissen, en tenslotte het oproepen van zijn leger van aanhangers voor de 6 januari-bijeenkomst die eindigde in dodelijk geweld bij het Capitool.

De campagnevoerders voor de democratie keken geschrokken toe. "Elke week hadden we het gevoel dat we worstelden om te proberen deze verkiezingen te houden zonder dat het land een echt gevaarlijk moment van ontrafeling doormaakt", zegt voormalig GOP-vertegenwoordiger Zach Wamp, een Trump-supporter die hielp bij het coördineren van een tweeledige verkiezingsbescherming. raad. "We kunnen terugkijken en zeggen dat dit ding redelijk goed ging, maar in september en oktober was het helemaal niet duidelijk dat dat het geval zou worden."

Biden-fans in Philadelphia nadat de race op 7 november was gebeld Michelle Gustafson voor TIJD

Dit is het verhaal van de samenzwering om de verkiezingen van 2020 te redden, gebaseerd op toegang tot de interne werking van de groep, nooit eerder vertoonde documenten en interviews met tientallen betrokkenen uit het hele politieke spectrum. Het is het verhaal van een ongekende, creatieve en vastberaden campagne waarvan het succes ook laat zien hoe dicht de natie bij een ramp kwam. "Elke poging om de juiste uitkomst van de verkiezingen te verstoren, werd verslagen", zegt Ian Bassin, mede-oprichter van Protect Democracy, een onpartijdige belangenorganisatie voor de rechtsstaat. "Maar het is enorm belangrijk voor het land om te begrijpen dat het niet per ongeluk is gebeurd. Het systeem werkte niet magisch. Democratie is niet zichzelf executeert. "

Daarom willen de deelnemers dat de geheime geschiedenis van de verkiezingen van 2020 verteld wordt, ook al klinkt het als een droom van paranoïde koorts - een goed gefinancierde klik van machtige mensen, variërend van industrieën en ideologieën, die achter de schermen samenwerken om percepties te beïnvloeden en regels te veranderen. en wetten, de berichtgeving in de media sturen en de informatiestroom beheersen. Ze manipuleerden de verkiezingen niet; ze <https://time.com/5936036/secret-2020-election-campaign/>

versterkten het. En ze geloven dat het publiek de kwetsbaarheid van het systeem moet begrijpen om ervoor te zorgen dat de democratie in Amerika blijft bestaan.

DE ARCHITECT

Ergens in de herfst van 2019 raakte Mike Podhorzer ervan overtuigd dat de verkiezingen op een ramp afstevenden - en vastbesloten om die te beschermen.

Dit was niet zijn gebruikelijke bevoegdheid. Al bijna een kwarteeuw heeft Podhorzer, senior adviseur van de president van de AFL-CIO, de grootste vakbondsfederatie van het land, de nieuwste tactieken en gegevens verzameld om zijn favoriete kandidaten te helpen verkiezingen te winnen. Bescheiden en hoogleraar, hij is niet het soort met haar gegeleerde 'politieke strateeg' die op het kabelnieuws verschijnt. Onder democratische insiders staat hij bekend als de tovenaars achter enkele van de grootste vorderingen in de politieke technologie van de afgelopen decennia. Een groep liberale strategen die hij begin jaren 2000 samenbracht, leidde tot de oprichting van het Analyst Institute, een geheim bureau dat wetenschappelijke methoden toepast op politieke campagnes. Hij was ook betrokken bij de oprichting van Catalist, het toonaangevende progressieve databedrijf.

Het eindeloze gebabbel in Washington over 'politieke strategie', gelooft Podhorzer, heeft weinig te maken met de manier waarop veranderingen echt tot stand komen. "Mijn fundamentele kijk op politiek is dat het allemaal vrij duidelijk is als je er niet te lang over nadent of de heersende kaders helemaal doorslikt", schreef hij ooit. "Identificeer daarna meedogenloos uw aannames en daag ze uit." Podhorzer past die benadering op alles toe: toen hij het Little League-team van zijn nu volwassen zoon coachte in de buitenwijken van DC, trainde hij de jongens om op de meeste velden niet te zwaaien - een tactiek die de ouders van zowel hun tegenstanders als die van hun tegenstanders woedend maakte, maar het team een reeks kampioenschappen.

De verkiezing van Trump in 2016 - gedeeltelijk toegeschreven aan zijn ongewone kracht onder het soort witte kiezers die ooit de AFL-CIO domineerden - zette Podhorzer ertoe aan zijn veronderstellingen over kiezersgedrag in twijfel te trekken. Hij begon wekelijkse memo's te verspreiden onder een kleine kring van bondgenoten en organiseerde strategiesessies in DC. Maar toen hij zich zorgen begon te maken over de verkiezingen zelf, wilde hij niet paranoïde overkomen. Pas na maanden van onderzoek introduceerde hij zijn zorgen in zijn nieuwsbrief in oktober 2019. De gebruikelijke tools voor data, analyse en opiniepeilingen zouden niet voldoende zijn in een situatie waarin de president zelf de verkiezingen probeerde te verstoren, schreef hij. "Het grootste deel van onze planning leidt ons door de verkiezingsdag", merkte hij op. "Maar we zijn niet voorbereid op de twee meest waarschijnlijke uitkomsten" - Trump verliest en weigert toe te geven, en Trump die het Electoral College won (ondanks het verlies van de populaire stemming) door het stemproces in belangrijke staten te corrumperen. "We moeten deze verkiezing systematisch 'red team', zodat we kunnen anticiperen en plannen voor het ergste waarvan we weten dat het onze kant op zal komen."

Het bleek dat Podhorzer niet de enige was die in deze termen dacht. Hij begon te horen van anderen die graag hun krachten wilden bundelen. De Fight Back Table, een coalitie van 'verzetorganisaties', was begonnen met scenarioplanning rond de mogelijkheid van betwiste verkiezingen, waarbij liberale activisten op lokaal en nationaal niveau werden samengebracht in wat zij de Democracy Defence Coalition noemden. Stemrechten- en burgerrechtenorganisaties sloegen alarm. Een groep voormalige gekozen functionarissen deed onderzoek naar nood machten waarvan ze vreesden dat Trump ze zou uitbuiten. Bescherm de democratie was bezig met het samenstellen van een tweeledige taakgroep voor verkiezingscrisis. "Het bleek dat zodra je het hardop zei, de mensen het eens waren," zegt Podhorzer, "en het begon vaart te bouwen."

Hij dacht maanden na over scenario's en sprak met experts. Het was niet moeilijk om liberalen te vinden die Trump als een gevaarlijke dictator zagen, maar Podhorzer was voorzichtig om hysterie te vermijden. Wat hij wilde weten, was niet hoe de Amerikaanse democratie aan het uitsterven

<https://time.com/5936036/secret-2020-election-campaign/>

was, maar hoe ze in leven kon worden gehouden. Het belangrijkste verschil tussen de VS en landen die hun grip op de democratie verloren, concludeerde hij, was dat het gedecentraliseerde verkiezingssysteem van Amerika niet in één klap kon worden opgetuigd. Dat bood een kans om het te ondersteunen.

DE ALLIANTIE

Op 3 maart stelde Podhorzer een vertrouwelijk memo van drie pagina's op met de titel "Bedreigingen voor de verkiezingen van 2020". "Trump heeft duidelijk gemaakt dat dit geen eerlijke verkiezingen zullen zijn, en dat hij alles behalve zijn eigen herverkiezing zal afwijzen als 'nep' en vervalst", schreef hij. "Op 3 november, als de media anders melden, zal hij het rechtse informatiesysteem gebruiken om zijn verhaal vast te stellen en zijn aanhangers aan te zetten tot protest." In de memo werden vier categorieën uitdagingen uiteengezet: aanvallen op kiezers, aanvallen op verkiezingsadministratie, aanvallen op Trumps politieke tegenstanders en "pogingen om de resultaten van de verkiezingen terug te draaien".

Toen brak COVID-19 uit op het hoogtepunt van het primaire verkiezingsseizoen. Normale stemmethoden waren niet langer veilig voor kiezers of de veelal oudere vrijwilligers die normaal gesproken stembureaus bezetten. Maar politieke meningsverschillen, versterkt door Trumps kruistocht tegen stemmen per post, verhinderden dat sommige staten het gemakkelijker maakten om afwezig te stemmen en dat rechtsgebieden die stemmen tijdig konden tellen. Chaos volgde. Ohio sloot het persoonlijk stemmen voor zijn primair af, wat leidde tot een minuscule opkomst. Door een tekort aan opiniepeilers in Milwaukee - waar de sterk democratische zwarte bevolking van Wisconsin geconcentreerd is - waren er slechts vijf open stembureaus, minder dan 182. In New York duurde het tellen van de stemmen meer dan een maand.

Plots was het potentieel voor een meltdown in november duidelijk. In zijn appartement in de buitenwijken van DC begon Podhorzer te werken vanaf zijn laptop aan zijn keukentafel, waarbij hij uren per dag achter elkaar Zoom-vergaderingen hield met zijn netwerk van contacten in het progressieve universum: de arbeidersbeweging; institutioneel links, zoals Planned Parenthood en Greenpeace; verzetsgroepen als Indivisible en MoveOn; progressieve data-geeks en strategen, vertegenwoordigers van donoren en stichtingen, grassroots-organisatoren op staatsniveau, raciale rechtvaardighedsactivisten en anderen.

In april begon Podhorzer met het hosten van een wekelijkse Zoom van 2½ uur. Het was gestructureerd rond een reeks snelle presentaties van vijf minuten over alles, van advertenties tot berichten en juridische strategie. De bijeenkomsten die alleen op uitnodiging waren, trokken al snel honderden, waardoor er een zeldzame gedeelde kennisbasis ontstond voor de onhandige progressieve beweging. "Met het risico om over links te praten, wordt er niet veel goede informatie gedeeld", zegt Anat Shenker-Osorio, een goede Podhorzer-vriend wiens enquête-geteste berichtbegeleiding de aanpak van de groep vormde. "Er is veel niet-uitgevonden-hier-syndroom, waarbij mensen geen goed idee zullen overwegen als ze het niet hebben bedacht."

De bijeenkomsten werden het galactische centrum voor een constellatie van agenten aan de linkerkant die overlappende doelen deelden, maar meestal niet samenwerkten. De groep had geen naam, geen leiders en geen hiërarchie, maar het hield de ongelijksoortige actoren synchroon. "Pod speelde een cruciale rol achter de schermen om verschillende delen van de bewegingsinfrastructuur in communicatie en op één lijn te houden", zegt Maurice Mitchell, nationaal directeur van de Working Families Party. 'Je hebt de ruimte voor geschillen, de organisatieruimte, de politieke mensen die alleen op de W zijn gericht, en hun strategieën zijn niet altijd op één lijn. Hij liet dit ecosysteem samenwerken. "

Het beschermen van de verkiezingen zou een inspanning van ongekende omvang vergen. Naarmate 2020 vorderde, strekte het zich uit tot het Congres, Silicon Valley en de staatshuizen van het land. Het haalde energie uit de protesten tegen raciale rechtvaardigheid van de zomer, waarvan veel leiders een sleutelrol speelden in de liberale alliantie. En uiteindelijk reikte het door

<https://time.com/5936036/secret-2020-election-campaign/>

het gangpad, in de wereld van Trump-sceptische Republikeinen geschokt door zijn aanvallen op de democratie.

DE STEM VERZEKEREN

De eerste taak was het hervormen van de Amerikaanse verkiezingsinfrastructuur - midden in een pandemie. Voor de duizenden lokale, meestal niet-partijgebonden functionarissen die verkiezingen beheren, was geld de meest dringende behoefte. Ze hadden beschermende uitrusting nodig, zoals maskers, handschoenen en handdesinfecterend middel. Ze moesten betalen voor ansichtkaarten om mensen te laten weten dat ze afwezig konden stemmen - of, in sommige staten, om stembiljetten naar elke kiezer te sturen. Ze hadden extra personeel en scanners nodig om de stembiljetten te verwerken.

In maart deden activisten een beroep op het Congres om COVID-hulpgeld naar de verkiezingsadministratie te sturen. Onder leiding van de Leadership Conference on Civil and Human Rights, ondertekenden meer dan 150 organisaties een brief aan elk lid van het Congres dat 2 miljard dollar aan verkiezingsfinanciering zocht. Het was enigszins succesvol: de CARES-wet, die later die maand werd aangenomen, bevatte \$ 400 miljoen aan subsidies voor verkiezingsbestuurders. Maar de volgende tranche van hulpfinanciering droeg niet bij aan dat aantal. Het zou niet genoeg zijn.

Particuliere filantropie stapte in de bres. Een assortiment van stichtingen droeg tientallen miljoenen bij aan de financiering van de verkiezingsadministratie. Het Chan Zuckerberg-initiatief heeft 300 miljoen dollar binnengehaald. "Het was een mislukking op federaal niveau dat 2500 lokale verkiezingsfunctionarissen werden gedwongen om filantropische subsidies aan te vragen om in hun behoeften te voorzien", zegt Amber McReynolds, een voormalige verkiezingsfunctionaris in Denver die aan het hoofd staat van de onpartijdige National Vote at Home Institute.

De twee jaar oude organisatie van McReynolds werd een verrekenkantoor voor een natie die moeite had zich aan te passen. Het instituut gaf staatssecretarissen van beide partijen technisch advies over alles, van welke leveranciers ze konden gebruiken tot het lokaliseren van dropboxen. Lokale functionarissen zijn de meest vertrouwde bronnen van verkiezingsinformatie, maar weinigen kunnen zich een perssecretaris veroorloven, dus deelde het instituut communicatietools uit. In een presentatie voor de groep van Podhorzer legde McReynolds het belang uit van stembiljetten bij afwezigheid voor het verkorten van lijnen op stembureaus en het voorkomen van een verkiezingscrisis.

Het werk van het instituut hielp 37 staten en DC om het stemmen per post te versterken. Maar het zou niet veel waard zijn als mensen er geen gebruik van maakten. Een deel van de uitdaging was logistiek: elke staat heeft verschillende regels voor wanneer en hoe stembiljetten moeten worden aangevraagd en geretourneerd. Het Kiezerparticipatiecentrum, dat in een normaal jaar huis-aan-huiszoekers zou hebben ingezet om de stemming te verspreiden, organiseerde in plaats daarvan in april en mei focusgroepen om erachter te komen wat mensen ertoe zou brengen om per post te stemmen. In augustus en september stuurde het stembiljetten naar 15 miljoen mensen in belangrijke staten, van wie 4,6 miljoen deze terugstuurden. In mailings en digitale advertenties drong de groep er bij mensen op aan niet te wachten op de verkiezingsdag. "Al het werk dat we gedurende 17 jaar hebben verzet, is gebouwd voor dit moment om de mensen democratie te brengen", zegt Tom Lopach, de CEO van het centrum.

De inspanning moest het toegenomen scepticisme in sommige gemeenschappen overwinnen. Veel zwarte kiezers gaven er de voorkeur aan hun franchise persoonlijk uit te oefenen of vertrouwden de post niet. Nationale burgerrechtengroepen werkten samen met lokale organisaties om bekend te maken dat dit de beste manier was om ervoor te zorgen dat iemands stem werd geteld. In Philadelphia bijvoorbeeld deelden voorstanders 'veiligheidskits voor stemmen' uit met maskers, handdesinfecterend middel en informatiebrochures. "We moesten de boodschap

verspreiden dat dit veilig en betrouwbaar is en dat u erop kunt vertrouwen", zegt Hannah Fried van All Voting Is Local.

Tegelijkertijd vochten democratische advocaten tegen een historische golf van rechtszaken vóór de verkiezingen. De pandemie versterkte de gebruikelijke verwarring van de partijen in de rechtbanken. Maar de advocaten merkten nog iets anders op. "De rechtszaak die door de Trump-campagne werd aangespannen, onderdeel van de bredere campagne om twijfel te zaaien over het stemmen per post, was het maken van nieuwe claims en het gebruik van theorieën die geen enkele rechtbank ooit heeft aanvaard", zegt Wendy Weiser, een stemrechtdeskundige bij het Brennan Center for Justice bij NYU. "Ze lezen meer als rechtszaken die bedoeld zijn om een bericht te sturen dan om een juridische uitkomst te bereiken."

Uiteindelijk bracht bijna de helft van de kiezers in 2020 per post hun stem uit, praktisch een revolutie in de manier waarop mensen stemmen. Ongeveer een kwart stemde vroeg persoonlijk. Slechts een kwart van de kiezers bracht hun stem uit op de traditionele manier: persoonlijk op verkiezingsdag.

DE DESINFORMATIEVERDEDIGING

Slechte acteurs die valse informatie verspreiden, is niets nieuws. Al decennia lang worstelen campagnes met alles, van anonieme telefoontjes die beweren dat de verkiezingen zijn verplaatst tot vliegers die vervelende laster verspreiden over de families van kandidaten. Maar de leugens en samenzweringstheorieën van Trump, de virale kracht van sociale media en de betrokkenheid van buitenlandse inmengers maakten van desinformatie een bredere, diepere bedreiging voor de stemming in 2020.

Laura Quinn, een doorgewinterde progressieve agent die Catalist medeoprichtte, begon een paar jaar geleden met het bestuderen van dit probleem. Ze leidde een naamloos, geheim project, waarover ze nog nooit in het openbaar heeft gesproken, dat desinformatie online opspoorde en probeerde te achterhalen hoe het te bestrijden. Een onderdeel was het opsporen van gevaarlijke leugens die zich anders onopgemerkt zouden verspreiden. Onderzoekers verstrekten vervolgens informatie aan campagnevoerders of de media om de bronnen op te sporen en aan het licht te brengen.

De belangrijkste afweging uit Quinns onderzoek was echter dat het alleen maar erger werd door het omgaan met giftige stoffen. "Wanneer je wordt aangevallen, is het instinct om terug te duwen, het uit te roepen en te zeggen: 'Dit is niet waar'", zegt Quinn. "Maar hoe meer betrokkenheid iets krijgt, hoe meer de platforms het stimuleren. Het algoritme leest dat als: 'Oh, dit is populair; mensen willen er meer van. "

De oplossing, zo concludeerde ze, was om druk uit te oefenen op platforms om hun regels af te dwingen, zowel door inhoud of accounts die desinformatie verspreiden te verwijderen als door er in de eerste plaats agressiever op toe te zien. "De platforms hebben beleid tegen bepaalde soorten kwaadaardig gedrag, maar ze hebben het niet afgedwongen", zegt ze.

Quinns onderzoek leverde munitie op voor voorstanders die sociale mediaplatforms ertoe aanzetten om een hardere lijn te kiezen. In november 2019 nodigde Mark Zuckerberg negen burgerrechtenleiders uit voor een diner bij hem thuis, waar ze hem waarschuwden voor het gevaar van de verkiezingsgerelateerde onwaarheden die zich al ongecontroleerd verspreiden. "Er was aandringen, gesprekken en brainstormen voor nodig om op een plek te komen waar we strengere regels en handhaving kregen", zegt Vanita Gupta, president en CEO van de Leadership Conference on Civil and Human Rights, die aanwezig was het diner en ontmoette ook Twitter-CEO Jack Dorsey en anderen. (Gupta is door president Biden genomineerd voor Associate Attorney General.) "Het was een strijd, maar we kwamen op het punt waarop ze het probleem begrepen. Was het genoeg? Waarschijnlijk niet. Was het later dan we wilden? Ja.

HET WOORD VERSPREIDEN

Naast het bestrijden van slechte informatie, was er ook behoefte aan uitleg over een snel veranderend verkiezingsproces. Het was cruciaal voor kiezers om te begrijpen dat ondanks wat Trump zei, mail-in-stemmen niet vatbaar waren voor fraude en dat het normaal zou zijn als sommige staten niet klaar waren met het tellen van de stemmen op de verkiezingsavond.

Dick Gephardt, de democratische voormalige leider van het Huis, die een machtige lobbyist werd, leidde een coalitie. "We wilden een echt tweeledige groep voormalige gekozen functionarissen, kabinetsecretarissen, militaire leiders enzovoort, die voornamelijk gericht waren op het sturen van berichten naar het publiek, maar ook over het spreken met lokale functionarissen - de staatssecretarissen, procureurs-generaal, gouverneurs die het oog van de storm - om hen te laten weten dat we wilden helpen," zegt Gephardt, die zijn contacten in de privésector werkte om \$ 20 miljoen achter de inspanning te steken.

Wamp, het voormalige GOP-congreslid, werkte via de onpartijdige hervormingsgroep Issue One om Republikeinen te verzamelen. "We dachten dat we een tweeledig element van eenheid moesten brengen rond wat een vrije en eerlijke verkiezing is", zegt Wamp. De 22 democraten en 22 republikeinen van de National Council on Election Integrity kwamen minstens één keer per week bijeen op Zoom. Ze plaatsten advertenties in zes staten, legden verklaringen af, schreven artikelen en maakten lokale functionarissen attent op mogelijke problemen. "We hadden hondsdolle Trump-aanhangers die ermee instemden om in de raad te zitten op basis van het idee dat dit eerlijk is", zegt Wamp. Dit wordt net zo belangrijk, zei hij tegen hen, om de liberalen te overtuigen wanneer Trump wint. "Welke manier het ook snijdt, we blijven bij elkaar."

Het Voting Rights Lab en IntoAction creëerden staatsspecifieke memes en afbeeldingen, verspreid via e-mail, sms, Twitter, Facebook, Instagram en TikTok, en drongen erop aan dat elke stem wordt geteld. Samen werden ze meer dan 1 miljard keer bekeken. De verkiezingstaakgroep van Protect Democracy publiceerde rapporten en hield mediabriefings met vooraanstaande experts uit het hele politieke spectrum, wat resulteerde in brede berichtgeving over mogelijke verkiezingskwesties en feitencontrole van de valse beweringen van Trump. Uit de trackingpeilingen van de organisatie bleek dat de boodschap werd gehoord: het percentage van het publiek dat niet verwachtte de winnaar te kennen tijdens de verkiezingsavond steeg geleidelijk tot eind oktober, het was meer dan 70%. Een meerderheid was ook van mening dat een langdurige telling geen teken van problemen was. "We wisten precies wat Trump ging doen: hij zou proberen het feit te gebruiken dat Democraten per post stemden en Republikeinen persoonlijk stemden om het eruit te laten zien alsof hij voorliep, de overwinning claimde, te zeggen dat de mail-in-stemmen frauduleus waren en proberen ze weg te gooien," zegt Protect Het Bassin van de democratie. Door vooraf publieke verwachtingen te stellen, werden die leugens ondermijnd.

De alliantie nam een gemeenschappelijke reeks thema's over uit het onderzoek dat Shenker-Osorio presenteerde op Podhorzer's Zooms. Studies hebben aangetoond dat wanneer mensen denken dat hun stem niet zal tellen of bang zijn voor het uitbrengen van een stem, ze veel minder snel zullen deelnemen. Gedurende het verkiezingsseizoen hebben leden van Podhorzers groep incidenten van kiezersintimidatie tot een minimum beperkt en de toenemende liberale hysterie over Trumps verwachte weigering om toe te geven onderdrukt. Ze wilden valse beweringen niet versterken door hen aan te spreken, of mensen ervan weerhouden om te gaan stemmen door een vervalst spel voor te stellen. "Als je zegt: 'Deze beweringen van fraude zijn onecht', horen mensen 'fraude'", zegt Shenker-Osorio. "Wat we zagen in ons aan de verkiezingen voorafgaande onderzoek was dat alles wat de macht van Trump bevestigde of hem als autoritair bestempelde, het verlangen van mensen om te stemmen verminderde."

Podhorzer waarschuwde ondertussen iedereen die hij kende dat peilingen de steun van Trump onderschatten. De gegevens die hij deelde met mediaorganisaties die de verkiezingen zouden uitschrijven, waren "enorm nuttig" om te begrijpen wat er gebeurde toen de stemmen binnenkwamen, aldus een lid van de politieke eenheid van een groot netwerk die vóór de

<https://time.com/5936036/secret-2020-election-campaign/>

verkiezingsdag met Podhorzer sprak. De meeste analisten hadden ingezien dat er een 'blauwe verschuiving' zou plaatsvinden in belangrijke slagvelden - de golf van stemmen die naar de democraten breken, gedreven door de aantallen post-in-stembiljetten - maar ze hadden niet begrepen hoeveel beter Trump waarschijnlijk zou doen op verkiezingsdag. "Het was essentieel om te kunnen documenteren hoe groot de afwezigheidsgolf zou zijn en de variantie per staat", zegt de analist.

MENSEN KRACHT

De opstand op het gebied van raciale gerechtigheid die werd aangewakkerd door de moord op George Floyd in mei was niet in de eerste plaats een politieke beweging. De organisatoren die het hielpen leiden, wilden het momentum benutten voor de verkiezingen zonder toe te staan dat het door politici werd gecoöpteerd. Veel van die organisatoren maakten deel uit van het netwerk van Podhorzer, van de activisten in slagveldstaten die samenwerkten met de Democracy Defence Coalition tot organisaties met een leidende rol in de Movement for Black Lives.

De beste manier om ervoor te zorgen dat de stemmen van mensen werden gehoord, besloten ze, was om hun stemvermogen te beschermen. "We begonnen na te denken over een programma dat een aanvulling zou vormen op het traditionele gebied van verkiezingsbescherming, maar we hoefden ook niet de politie te bellen", zegt Nelini Stamp, de nationale organiserende directeur van de Working Families Party. Ze creëerden een groep "verkiezingsverdedigers" die, in tegenstelling tot traditionele opiniepeilingen, werden getraind in de-escalatietechnieken. Tijdens de vroege stemming en op de verkiezingsdag omsingelden ze rijen kiezers in stedelijke gebieden met een "vreugde voor de stembus" -inspanning die het uitbrengen van een stemronde in een straatfeest veranderde. Zwarte organisatoren rekruteerden ook duizenden stembureaus om ervoor te zorgen dat stembureaus in hun gemeenschap open zouden blijven.

De zomeropstand had aangetoond dat de macht van mensen een enorme impact kan hebben. Activisten begonnen zich voor te bereiden om de demonstraties opnieuw op te voeren als Trump de verkiezingen probeerde te stelen. "Amerikanen plannen grootschalige protesten als Trump zich bemoeit met verkiezingen", meldde Reuters in oktober, een van de vele van dergelijke verhalen. Meer dan 150 liberale groepen, van de Women's March tot de Sierra Club tot Color of Change, van Democrats.com tot de democratische socialisten van Amerika, sloten zich aan bij de coalitie "Protect the Results". Op de inmiddels ter ziele gegane website van de groep stond een kaart met 400 geplande demonstraties na de verkiezingen, die op 4 november via sms moesten worden geactiveerd. Om de coup die ze vreesden te stoppen, stond links klaar om de straten onder water te zetten.

VREEMDE BEDBLADEN

Ongeveer een week voor de verkiezingsdag kreeg Podhorzer een onverwacht bericht: de Amerikaanse Kamer van Koophandel wilde praten.

De AFL-CIO en de Kamer hebben een lange geschiedenis van antagonisme. Hoewel geen van beide organisaties expliciet partijdig is, heeft de invloedrijke zakenlobby honderden miljoenen dollars in Republikeinse campagnes gestoken, net zoals de vakbonden van de natie honderden miljoenen naar de Democraten leiden. Aan de ene kant is arbeid, aan de andere kant management, opgesloten in een eeuwige strijd om macht en middelen.

Maar achter de schermen was het bedrijfsleven verwickeld in haar eigen angstige discussies over hoe de verkiezingen en de nasleep ervan zouden verlopen. De protesten op het gebied van raciale rechtvaardigheid van de zomer hadden ook een signaal afgegeven aan ondernemers: het potentieel voor een economische ontwrichtende burgerlijke wanorde. "Nu de spanningen hoog opliepen, was er veel bezorgdheid over de onrust rond de verkiezingen, of een mislukking in onze normale manier van omgaan met omstreden verkiezingen", zegt Neil Bradley, de uitvoerende vice-president en chief policy officer van de Kamer. Deze zorgen hadden de Kamer ertoe gebracht een pre-verkiezingsverklaring uit te brengen met de Business Roundtable, een in Washington

<https://time.com/5936036/secret-2020-election-campaign/>

gevestigde CEO-groep, evenals verenigingen van fabrikanten, groothandelaren en detailhandelaren, waarin werd opgeroepen tot geduld en vertrouwen bij het tellen van stemmen.

Maar Bradley wilde een bredere, meer tweeledige boodschap sturen. Hij nam contact op met Podhorzer, via een tussenpersoon die beide mannen weigerden te noemen. Ze waren het erover eens dat hun onwaarschijnlijke alliantie krachtig zou zijn en begonnen een gezamenlijke verklaring te bespreken waarin ze de gedeelde toewijding van hun organisaties aan eerlijke en vreedzame verkiezingen beloofden. Ze kozen hun woorden zorgvuldig en planden de release van de verklaring voor maximale impact. Terwijl het werd afgerond, gaven christelijke leiders te kennen dat ze geïnteresseerd waren om zich aan te sluiten, waardoor het bereik nog verder werd uitgebreid.

De verklaring werd vrijgegeven op de verkiezingsdag, onder de namen van Chamber CEO Thomas Donohue, AFL-CIO-president Richard Trumka, en de hoofden van de National Association of Evangelicals en het National African American Clergy Network. "Het is absoluut noodzakelijk dat verkiezingsfunctionarissen de ruimte en tijd krijgen om elke stem te tellen in overeenstemming met de toepasselijke wetten", verklaarde hij. "We roepen de media, de kandidaten en het Amerikaanse volk op om geduld te oefenen met het proces en vertrouwen in ons systeem, ook al kost het meer tijd dan normaal." De groepen voegden eraan toe: "Hoewel we het niet altijd eens kunnen worden over de gewenste resultaten bij de stemming, zijn we eensgezind in onze oproep om het Amerikaanse democratische proces voort te zetten zonder geweld, intimidatie of enige andere tactiek die ons als natie zwakker maakt."

ZIEN, STAAN

De verkiezingsavond begon met wanhoop van veel democraten. Trump liep voor op de verkiezingen voor de verkiezingen, won gemakkelijk Florida, Ohio en Texas en hield Michigan, Wisconsin en Pennsylvania te dichtbij om te bellen. Maar Podhorzer was onverstoort toen ik hem die avond sprak: de opbrengsten waren precies in lijn met zijn modellen. Hij waarschuwde al weken dat de opkomst van de Trump-kiezers aan het stijgen was. Terwijl de cijfers naar buiten dribbelden, kon hij zien dat Trump zou verliezen zolang alle stemmen werden geteld.

De liberale alliantie kwam bijeen voor een Zoom-oproep van 23.00 uur. Honderden sloten zich aan; velen waren in paniek. "Het was op dat moment erg belangrijk voor mij en het team om mensen te helpen aarden in wat we al wisten dat waar was", zegt Angela Peoples, directeur van de Democracy Defense Coalition. Podhorzer presenteerde gegevens om de groep te laten zien dat de overwinning op handen was.

Terwijl hij aan het praten was, verraste Fox News iedereen door Arizona te bellen voor Biden. De bewustmakingscampagne had gewerkt: tv-ankers bogen zich terug om voorzichtigheid te betrachten en het aantal stemmen nauwkeurig in te kaderen. De vraag werd toen wat te doen.

Het gesprek dat volgde was een moeilijk gesprek, geleid door de activisten belast met de proteststrategie. "We wilden weten wanneer het juiste moment was om op te roepen om massa's mensen de straat op te zetten", zegt Peoples. Hoe gretig ze ook waren om hun kracht te tonen, onmiddellijk mobiliseren kon averechts werken en mensen in gevaar brengen. Protesten die uitliepen op gewelddadige botsingen zouden Trump een voorwendsel geven om federale agenten of troepen te sturen, zoals hij in de zomer had gedaan. En in plaats van de klachten van Trump aan de orde te stellen door tegen hem te blijven vechten, wilde de alliantie de boodschap sturen dat de mensen hadden gesproken.

Dus het woord ging uit: ga zitten. Protect the Results heeft aangekondigd dat het "vandaag niet het hele nationale mobilisatienetwerk zou activeren, maar klaar blijft om te activeren indien nodig." Op Twitter vroegen verontwaardigde progressieven zich af wat er aan de hand was. Waarom probeerde niemand de staatsgreep van Trump te stoppen? Waar waren alle protesten?

Podhorzer crediteert de activisten voor hun terughoudendheid. "Ze hadden zoveel tijd besteed aan het voorbereiden om woensdag de straat op te gaan. Maar ze hebben het gedaan", zegt hij. "Woensdag tot en met vrijdag was er geen enkel incident tussen Antifa en Proud Boys zoals iedereen had verwacht. En toen dat niet uitkwam, denk ik niet dat de Trump-campagne een reserveplan had."

Activisten heroriënteerden de protesten van Protect the Results in de richting van een feestweekend. "Bestrijd hun ongenoegen met ons vertrouwen en maak u klaar om het te vieren", lees de berichtenbegeleiding die Shenker-Osorio op vrijdag 6 november aan de liberale alliantie presenteerde. "Verklaar en versterk onze overwinning. Vibe: zelfverzekerd, toekomstgericht, verenigd - NIET passief, angstig." De kiezers, niet de kandidaten, zouden de hoofdrolspelers zijn in het verhaal.

De geplande feestdag viel toevallig samen met de verkiezing van 7 november. Activisten die dansten in de straten van Philadelphia sloegen Beyoncé neer tijdens een poging tot Trump-campagne persconferentie; Het volgende gesprek van de Trumpers was gepland voor Four Seasons Total Landscaping buiten het stadscentrum, wat volgens activisten geen toeval was. "De mensen van Philadelphia waren eigenaar van de straten van Philadelphia", kraait Mitchell van de Working Families Party. "We lieten ze er belachelijk uitzien door onze vreugdevolle viering van de democratie te vergelijken met hun clownshow."

De stemmen waren geteld. Trump had verloren. Maar de strijd was nog niet voorbij.

DE VIJF STAPPEN NAAR DE OVERWINNING

In de presentaties van Podhorzer was het winnen van de stemming slechts de eerste stap om de verkiezingen te winnen. Daarna kwam het winnen van de telling, het winnen van de certificering, het winnen van het Electoral College en het winnen van de overgangsstappen die normaal gesproken formaliteiten zijn, maar waarvan hij wist dat Trump de mogelijkheden voor verstoring zou zien. Nergens zou dat duidelijker zijn dan in Michigan, waar de druk van Trump op lokale Republikeinen gevaarlijk dicht bij het werken kwam - en waar liberale en conservatieve pro-democratische krachten zich verenigden om het tegen te gaan.

Het was rond 22.00 uur op de verkiezingsavond in Detroit toen een vlag van teksten de telefoon van Art Reyes III verlichtte. Een buslading Republikeinse verkiezingswaarnemers was aangekomen bij het TCF-centrum, waar de stemmen werden geteld. Ze verdrongen de stemtafels, weigerden maskers te dragen en lieten de voornamelijk zwarte arbeiders lastig vallen. Reyes, een inwoner van Flint die We the People Michigan leidt, verwachtte dit. Maandenlang zaaiden conservatieve groeperingen argwaan over stemfraude in de stad. "De taal was: 'Ze gaan de verkiezingen stelen; er zal fraude plaatsvinden in Detroit, 'lang voordat er een stem werd uitgebracht', zegt Reyes.

Trump-aanhangers proberen het aantal stemmen in het TCF Center in Detroit op 4 november te verstoren Elaine Cromie - Getty Images

Hij begaf zich naar de arena en stuurde bericht naar zijn netwerk. Binnen 45 minuten waren tientallen versterkingen gearriveerd. Toen ze de arena binnengingen om een tegenwicht te bieden aan de GOP-waarnemers binnenin, noteerde Reyes hun mobiele telefoonnummers en voegde ze toe aan een enorme tekstketen. Activisten voor raciale rechtvaardigheid uit Detroit Will Breathe werkten samen met vrouwen uit de voorsteden van Fems for Dems en lokale gekozen functionarissen. Reyes vertrok om 3 uur 's nachts en overhandigde de tekstketting aan een gehandicaptenactivist.

Terwijl ze de stappen in het verkiezingscertificeringsproces in kaart brachten, kwamen activisten tot een strategie om het recht van de mensen om te beslissen op de voorgrond te plaatsen, te eisen dat hun stem werd gehoord en de aandacht te vestigen op de raciale implicaties van het ontnemen van het kiesrecht van Black Detroiters. Ze overspoelden de certificeringsvergadering van de Wayne County-onderzoekscommissie op 17 november met getuigenissen op het bericht; ondanks een Trump-tweet bevestigden de Republikeinse bestuursleden de stemmen van Detroit.

Kiesborden waren een drukpunt; een andere was de door de GOP gecontroleerde wetgevende macht, die volgens Trump de verkiezingen nietig konden verklaren en hun eigen kiezers konden benoemen. En dus nodigde de president de GOP-leiders van de wetgevende macht van Michigan, House Speaker Lee Chatfield en Senaatsleider Mike Shirkey, uit naar Washington op 20 november.

Het was een gevaarlijk moment. Als Chatfield en Shirkey zouden instemmen met het bieden van Trump, zouden Republikeinen in andere staten op dezelfde manier kunnen worden gepest. "Ik was bang dat het raar zou worden", zegt Jeff Timmer, een voormalige directeur van de GOP in Michigan die anti-Trump-activist werd. Norm Eisen beschrijft het als "het engste moment" van de hele verkiezing.

De verdedigers van de democratie lanceerden een volledige pers. De lokale contacten van Protect Democracy onderzochten de persoonlijke en politieke motieven van de wetgevers. Probleem één

<https://time.com/5936036/secret-2020-election-campaign/>

vertoonde televisiereclame in Lansing. Bradley van de Kamer hield het proces nauwlettend in de gaten. Wamp, de voormalige Republikeinse Congreslid, belde zijn voormalige collega Mike Rogers, die een opiniestuk schreef voor de kranten in Detroit waarin hij er bij ambtenaren op aandrong de wil van de kiezers te eren. Drie voormalige gouverneurs van Michigan - de Republikeinen John Engler en Rick Snyder en Democraat Jennifer Granholm - riepen gezamenlijk op tot het uitbrengen van de stem van Michigan zonder druk van het Witte Huis. Engler, een voormalig hoofd van de Business Roundtable, belde met invloedrijke donateurs en andere oudere staatslieden van de GOP die privé druk konden uitoefenen op de wetgevers.

De pro-democratische krachten namen het op tegen een Trumpified Michigan GOP gecontroleerd door bondgenoten van Ronna McDaniel, de voorzitter van de Republikeinse Nationale Commissie, en Betsy DeVos, de voormalige onderwijssecretaris en lid van een miljardairfamilie van GOP-donoren. Tijdens een telefoongesprek met zijn team op 18 november zei Bassin dat de druk van zijn partij niet opgewassen was tegen wat Trump te bieden had. 'Natuurlijk gaat hij proberen ze iets aan te bieden', herinnert Bassin zich dat hij dacht. "Hoofd van de Space Force! Ambassadeur waar dan ook! Daar kunnen we niet tegenop door wortelen aan te bieden. We hebben een stok nodig. "

Als Trump iets zou aanbieden in ruil voor een persoonlijke gunst, zou dat waarschijnlijk neerkomen op omkoping, redeneerde Bassin. Hij belde Richard Primus, een professor in de rechten aan de Universiteit van Michigan, om te zien of Primus ermee instemde en het argument openbaar zou maken. Primus zei dat hij de bijeenkomst zelf ongepast vond, en ging aan de slag met een opiniestuk voor Politico waarin werd gewaarschuwd dat de procureur-generaal - een democraat - geen andere keus zou hebben dan onderzoek te doen. Toen het stuk op 19 november werd gepost, tweette de communicatiedirecteur van de procureur-generaal het. Protect Democracy kreeg al snel bericht dat de wetgevers van plan waren om de volgende dag advocaten naar de ontmoeting met Trump te halen.

Reyes 'activisten scoorden vluchtschema's en stroomden naar de luchthavens aan beide uiteinden van Shirkey's reis naar DC, om te onderstrepen dat de wetgevers nauwkeurig werden onderzocht. Na de ontmoeting kondigde het paar aan dat ze bij de president hadden aangedrongen om COVID-hulp te bieden aan hun kiezers en vertelden hem dat ze geen rol zagen in het verkiezingsproces. Daarna gingen ze wat drinken in het Trump-hotel aan Pennsylvania Avenue. Een straatartiest projecteerde hun beelden op de buitenkant van het gebouw, samen met de woorden THE WORLD IS WATCHING.

Dat liet nog een laatste stap over: de staatswervingsraad, bestaande uit twee democraten en twee republikeinen. Een Republikein, een Trumper in dienst van de politieke non-profitorganisatie van de familie DeVos, zou naar verwachting niet voor certificering stemmen. De andere Republikein in het bestuur was een weinig bekende advocaat genaamd Aaron Van Langevelde. Hij stuurde geen signalen over wat hij van plan was te doen, waardoor iedereen gespannen bleef.

Toen de bijeenkomst begon, overspoelden de activisten van Reyes de livestream en vulden Twitter met hun hashtag, #alleyesonmi. Een bestuur dat gewend was aan het bijwonen van enkele cijfers, kreeg plotseling duizenden toehoorders te zien. In urenlange getuigenissen benadrukten de activisten hun boodschap van het respecteren van de wensen van de kiezers en het bevestigen van de democratie in plaats van de ambtenaren uit te schelden. Van Langevelde gaf snel te kennen dat hij het precedent zou volgen. De stemming was 3-0 om te certificeren; de andere Republikein onthield zich van stemming.

Daarna vielen de dominostenen. Pennsylvania, Wisconsin en de rest van de staten verklaarden hun kiezers. Republikeinse functionarissen in Arizona en Georgia kwamen in opstand tegen het pesten van Trump. En het Kiescollege stemde op 14 december volgens schema.

HOE DICHT WIJ KWAMEN

Er was nog een laatste mijlpaal in de gedachten van Podhorzer: 6 januari. Op de dag dat het Congres zou bijeenkomen om het aantal electoren te tellen, riep Trump zijn aanhangers naar Washington voor een bijeenkomst.

Tot hun grote verbazing werden de duizenden die zijn oproep beantwoordden door vrijwel geen tegendemonstranten ontvangen. Om de veiligheid te behouden en ervoor te zorgen dat ze niet de schuld konden krijgen van welke chaos dan ook, was de linkse activist 'tegenactiviteit krachtig aan het ontmoedigen', sms'te Podhorzer me de ochtend van 6 januari met een emoji met gekruiste vingers.

Incited by the President, Trump Supporters Violently Storm the Capitol
DelenVideo afspelen

Trump sprak die middag de menigte toe en leugens de leugen dat wetgevers of vice-president Mike Pence de verkiezingsstemmen van staten zouden kunnen afwijzen. Hij zei dat ze naar het Capitool moesten gaan en 'vechten als de hel'. Toen keerde hij terug naar het Witte Huis terwijl ze het gebouw plunderden. Terwijl wetgevers vluchtten voor hun leven en zijn eigen aanhangers werden neergeschoten en vertrapt, preekt Trump de relschoppers als 'heel bijzonder'.

Het was zijn laatste aanval op de democratie, en opnieuw mislukte het. Door op te treden, waren de campagnevoerders voor de democratie hun vijanden te slim af. "We hebben gewonnen met de huid van onze tanden, eerlijk gezegd, en dat is een belangrijk punt voor mensen om bij te zitten", zegt de Democracy Defense Coalition's Peoples. 'Sommigen hebben een impuls om te zeggen dat kiezers besloten hebben en dat de democratie heeft gewonnen. Maar het is een vergissing om te denken dat deze verkiezingscyclus een blijk van kracht was voor de democratie. Het laat zien hoe kwetsbaar de democratie is. "

De leden van de alliantie om de verkiezingen te beschermen, zijn hun eigen weg gegaan. De Democracy Defense Coalition is opgeheven, hoewel de Fight Back Table voortleeft. Bescherm de democratie en de voorstanders van goed bestuur hebben hun aandacht gericht op dringende hervormingen in het Congres. Linkse activisten oefenen druk uit op de nieuw gemachtigde Democraten om de kiezers die hen daar hebben neergezet te herdenken, terwijl burgerrechtengroepen op hun hoede zijn voor verdere aanvallen op het stemmen. Bedrijfsleiders hekelden de aanslag van 6 januari en sommigen zeggen dat ze niet langer zullen doneren aan wetgevers die weigerden de overwinning van Biden te certificeren. Podhorzer en zijn bondgenoten houden nog steeds hun Zoom-strategie sessies, peilen naar de mening van kiezers en ontwikkelen nieuwe berichten. En Trump is in Florida, geconfronteerd met zijn tweede afzetting, Toen ik dit artikel in november en december rapporteerde, hoorde ik verschillende beweringen over wie de eer zou moeten krijgen voor het dwarsbomen van Trumps complot. Liberalen voerden aan dat de rol van de macht van mensen van onderaf niet over het hoofd mag worden gezien, met name de bijdragen van gekleurde mensen en lokale grassroots-activisten. Anderen benadrukten de heldenmoed van GOP-functionarissen zoals Van Langevelde en de staatssecretaris van Georgia, Brad Raffensperger, die tegen aanzienlijke kosten in opstand kwamen tegen Trump. De waarheid is dat geen van beide waarschijnlijk had kunnen slagen zonder de ander. "Het is verbazingwekkend hoe dichtbij we kwamen, hoe kwetsbaar dit alles werkelijk is", zegt Timmer, de voormalige directeur van de GOP in Michigan. 'Het is net als wanneer Wile E. Coyote van de klif rent - als je niet naar beneden kijkt, val je niet. Onze democratie blijft alleen bestaan als we allemaal geloven en niet naar beneden kijken. "

De democratie heeft uiteindelijk gewonnen. De wil van de mensen had de overhand. Maar achteraf gezien is het gek dat dit is wat er nodig was om verkiezingen in de Verenigde Staten van Amerika te houden.

–Met rapportage door LESLIE DICKSTEIN, MARIAH ESPADA en SIMMONE SHAH

<https://time.com/5936036/secret-2020-election-campaign/>

Correctie toegevoegd, 5 februari: in de originele versie van dit verhaal werd de naam van de organisatie van Norm Eisen verkeerd weergegeven. Het is het kiezersbeschermingsprogramma, niet het kiezersbeschermingsproject. De originele versie van dit verhaal gaf ook een verkeerde voorstelling van de vroegere positie van Jeff Timmer bij de Republikeinse Partij van Michigan. Hij was de uitvoerend directeur, niet de voorzitter.

Dit verschijnt in TIME van 15 februari 2021.